

heden virkeligt bliver, at den er en Næring. Jeg har engang i mine unge Aar selv tænkt paa at gaae Sagsførerveien, og jeg tilstaaer, at det, dengang da jeg tænkte derpaa, ikke saldt mig ind, at Grunden til, at jeg vilde gaae denne Vej, skulde være den, at jeg paa den Maade kunde hjælpe mine Medmenneſter og ſtaffe dem Ret og Skjel; jeg tog overveiende Hensyn til det Erhverv, ſom jeg derved vilde forſtaffe mig, og jeg tilstaaer, at jeg har Grund til at troe, at denne min Opfattelse deles af et meget stort Antal Sagsførere, og det nu meget mere, efterat jeg har gjenneklæst den Betænkning, ſom en Samling af Høbenhavnſte Sagsførere har afgivet over det foreliggende Lovudkaſt. Det forekommer mig, at denne Betænkning gav mig et — jeg kunde friſtes til at ſige — næſten ſjergeligt Indtryk af, at der blev tillagt denne Side af Sagen ſtor Vigtighed. Betænkningen gjorde nemlig ikke den Indvending gjældende mod nærværende Lovudkaſt, at det rev en Stump ud af den hele Materie, der trængte til Ordning, men den fremhævede, at en Lov, ſom orkede Sagsførernæringen, helſt ſkulde give en Definition paa, hvad der ſkulde forſtaaes ved Sagsførervirksomhed og være forbeholdt denne. Det lille Lovudkaſt, ſom jeg ſkal anbefale til det høie Thing, er jo kun et lille Forſlag, og det vindicerer ſig heller ikke at være Andet end et Lovforſlag, der vil give en lettere Afgang til Sagsførervirksomheden, men jeg troer, at det ganſte viſt vil viſe ſig at indeholde en heldig og god Forberedelse til en hyderligere Udvikling af den ſtore Omordning af Retsvæſenet.

Krieger: Den Maade, hvorpaa den høitæredede Miniſter omtalte mine Ytringer om nærværende Lovforſlag, tvinger mig til at gjentage nogle af de Bemærkninger, jeg fremførte igaar under en anden Sags Behandling. Jeg blev da ganſte naturligt drevet til ved den nævnte Sag at fremkomme med diſſe Bemærkninger paa Grund af den Sammenhæng, der er mellem de to Grundlovsparagraffer, om hvis Gjennemførelſe der ved de tvende Lovforſlag, ſom igaar var paa Dagsordenen, er Tale, uden at jeg betænkte, at det var to forſkjellige Miniſtre, ſom diſſe tvende Sager

vedkom. Der var, ſom ſagt, i den æredede Miniſters Ytringer idag Udſkilligt, der ligefrem tvinger mig til en Gjentagelſe, ſom jeg ellers helſt vilde fritage det æredede Thing for, og jeg troer, det vil være retteſt at fremkomme med diſſe Bemærkninger, før andre Medlemmer, hvad jeg ikke betvivler vil blive Tilſædet, gaae nærmere ind paa Sagen ſelv. Jeg maa da bringe i Erindring, at jeg ikke har udtalt nogen Beſlagelſe over, at man ikke i nærværende Samling har forelagt et Lovforſlag om den criminelle Retspleies Ordning. Hvad jeg berimod, for at jeg ſkal bruge et kort Udtryk, beklagede, var noget ganſte Andet, om det end ganſte viſt ſtaaer i Forbindelſe dermed; det var, at man lod den koſtbare Tid gaae hen, at man ikke benyttede Tiden til at forberede forſt den criminelle Retspleies Reform og dernæſt og ſamtidigt den, ſaavidt jeg veed, aldeles uforberedte Reform af den civile Retspleie. Jeg fremhævede de forſkjellige Beſtemmelſer i Grundloven, navnlig den Paragraph, hvorefter Offentlighed og Mundtlighed ſkal gjenneføres ſaa ſnart ſkee kan i hele Retspleien, ikke blot i criminelle Sager. Jeg gjorde opmærkſom paa, at den civile Retspleie i høi Grad trængte til en Reform. Jeg ſagde udtrykkeligt, at jeg ikke var utaalmodig med Hensyn til diſſe Sagers Gjennemførelſe paa Rigsdagen. Jeg erkjendte, at der behøvedes Aars Forberedelse til en ſaa vanffelig Reform ſom den borgerlige Retspleies Omordning, men netop derfor meente jeg, at Tiden ikke burde gaae hen aldeles unyttet. Jeg troede alſaa, at ſiden den Tid, da Lovforſlaget om den criminelle Retspleie kom frem — vel hurtigt, men fremſkyndet ved Udtalelſer i Folke-thinget —, ſiden 1864 kunde det vel have været gjort til Gjenſtand for en omhyggelig og alſidig Overveielſe, hvorved det vilde være blevet lettere — ikke i denne Samling, thi vi have gjennelevet ſaadanne Aar, at det er ganſte naturligt, at Rigsdagen ikke kan tage ſaadanne Lovforſlag under Behandling, men mulig i en følgende Sæſſion — at foretage det criminelle Reformforſlag, og i de mellemliggende Aar kunde der ligeledes allerede være gjort Meget til at forberede Gjennemførelſen af den nødvendige Reform af den civile Retspleie. Det var under denne Betragtning af Forholdene, at jeg kaldte denne Lov en Styk-